

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. Търговище , 04.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, IX СЪСТАВ в публично заседание на седемнадесети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира И. Колева

при участието на секретаря Стела Й. Йорданова
като разгледа докладваното от Красимира И. Колева Гражданско дело № 20203530101497 по описа за 2020 година

Предявени са обективно евентуално съединени иски:

1. Главен иск за сумата в размер на 751.75лв., представляваща обезщетение за неоснователно обогатяване - сума за изграден уличен водопровод и канализация, ведно с законна лихва за забава от датата на подаване на исковата молба, с правно основание чл.59 от ЗЗД и 2. Акцесорен иск, обективно кумулативно съединен с главния-иск за сумата в размер на 276.69лв., представляваща законна лихва за забава от датата на обедняването- заплащането на фактурата (06.04.2017г.) до подаване на исковата молба, на основание чл.86 от ЗЗД., както и разноските по делото

Като в условие на евентуалност, в случай, че бъде отхвърлен първият главен иск, е предявен:

3. Главен иск за сумата в размер на 751.75лв., представляваща обезщетение за изпълнена чужда работа без пълномощие- сума за изграден уличен водопровод и канализация, ведно с законна лихва за забава от датата на подаване на исковата молба, на осн.чл.61 ал.2 от ЗЗД и 4. Акцесорен иск, обективно кумулативно съединен с главния-иск за сумата в размер на 276.69лв., представляваща законна лихва за забава от датата на обедняването- заплащането на фактурата (06.04.2017г.) до подаване на исковата молба, на основание чл.86 от ЗЗД., както и разноските по делото.

Ищецът-Ю. М. Х. твърди в исковата си молба, че на 06.07.2009г. сключил с Община Търговище договор за покупко-продажба на недвижим имот, частна общинска собственост

чрез публичен търг с тайно наддаване и станал собственик на недвижим имот, представляващ УПИ Х, кв.9 с площ от 416кв.м. по плана от 2000г. на гр. Търговище, кв. Запад 3, отреден за ниско жилищно застрояване до 10м. с идент.№ 73626.508.263 по КК, при следните граници: север- УПИ ХІ, изток и юг- улица и запад- УПИ ІХ. На 31.10.2016г. Община Търговище му издала Разрешение за строеж с № РС- 01-84 от 31.10.2016г. и Ю. започнал изграждането на къща. При започване на изкопните работи обаче се установило, че до имотът му няма уличен водопровод и канализация. Ищецът се обърнал към ВиК ООД Търговище, което дружество е експлоатационно и оператор по смисъла на Наредба №4/14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребители и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи. Представител на дружеството заявил, че ще изградят водопроводна и канализационна мрежа до имота на ищеца, но разходите за материали и изкопни услуги трябва да ги плати той. Ищецът притиснат от условията се съгласил, за да може да започне строежа на къщата му и същата да бъде захранена с вода и отводни тръби. Операторът започнал изкопните работи и изградил необходимата водопроводна мрежа до имота на ищеца. За услугата и материалите ВиК ООД Търговище издало фактура с №9000013713/06.04.2017г. за сумата от 751.75лв. на името на Ю. М. Х., която е заплатена от последния в брой. Изградените водопровод и канал са част от уличния водопровод и канализация на урбанизирана територия и на основание чл.83 от ЗУТ трябва да бъдат изградени от Общината, съответно тя е техен собственик. Недействителна е разпоредбата на чл.12 от договора за покупко-продажба за недвижим имот, сключен между Община Търговище и ищеца, която гласи, че в задължение на купувача е да изгради инфраструктура в и около имота за своя сметка. Няма учредено право на водопрекарване през терени общинска собственост, което да обосновава правото на ищеца да прекарва за своя сметка тръби до имота, каквото и да имаше пак щеше да е недействително. Дори без да бъде дадено право на ищеца да изгражда водопровод в чужд имот, Община Търговище се е опитала да му вмени това задължение, което очевидно е недействително, тъй като противоречи на забраната с императивна правна норма да се извършва разпореждане с вещи, които по закон са обявени за публична собственост- държавна или частна.

Ищецът моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника – Община Търговище да му заплати сумите, както следва – по 1.Главен иск за сумата в размер на 751.75лв., представляваща обезщетение за неоснователно обогатяване - сума за изграден уличен водопровод и канализация, ведно с законна лихва за забава от датата на подаване на исковата молба, с правно основание чл.59 от ЗЗД и по 2. Акцесорен иск, обективно кумулативно съединен с главния-иск за сумата в размер на 276.69лв., представляваща законна лихва за забава от датата на обедняването- заплащането на фактурата (06.04.2017г.) до подаване на исковата молба, на основание чл.86 от ЗЗД. В условие на евентуалност, в случай, че бъде отхвърлен първият главен иск, ответникът да му заплати сумите – по 3. Главен иск за сумата в размер на 751.75лв., представляваща обезщетение за изпълнена чужда работа без пълномощие- сума за изграден уличен водопровод и канализация, ведно с законна лихва за забава от датата на подаване на исковата молба, на осн.чл.61 ал.2 от ЗЗД

и 4. Акцесорен иск, обективно кумулативно съединен с главния-иск за сумата в размер на 276.69лв., представляваща законна лихва за забава от датата на обедняването- заплащането на фактурата (06.04.2017г.) до подаване на исковата молба, на основание чл.86 от ЗЗД., както и разноските по делото. Редовно призован в открито заседание ищецът не се яви лично и се представлява от пълномощник – адв. А.С., която поддържа предявените искове и моли да бъдат разгледани и уважени в съотношение на евентуалност така, както са посочени.

Ответникът, подаде писмен отговор в срока и по реда на чл.131 от ГПК, съгласно който исковите са неоснователни и моли да бъдат отхвърлени. Твърди се в писмения отговор, че със Заповед № 3-01-462/30.05.2009 г., издадена от Кмета на Община Търговище, е бил обявен публичен търг с тайно наддаване за продажба на общински недвижими имоти по реда на чл. 35, ал. 1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/, след приети Решения на Общински съвет Търговище. В т. 1.3 от същата заповед е посочен поземлен имот /ПИ/ с идентификатор № 73626.508.263 (УПИ Х), кв. 9, кв. „Запад - 3“, с площ 416 кв. м., отреден за ниско жилищно застрояване до 10 м (съгласно Акт за частна общинска собственост № 1229/30.11.2000 г.) при начална тръжна цена 24 960 лв. без ДДС. В т. 5 е разписано, че със същата заповед, се утвърждават тръжната документация и проекта за договор. Приложен към исковата молба е представен Договор от 06.07.2009г. за продажба на недвижим имот, частна общинска собственост чрез публичен търг с тайно наддаване по реда на чл. 35, ал. 1 от ЗОС. В същия договор, Раздел „Задължения на купувача“, чл. 12, е заложено, че купувачът изгражда за своя сметка инфраструктурата във и около имота, без която той не може да изпълнява предназначението си. Приложен към настоящия писмен отговор е представен Предварителен договор № 24/31.03.2016 г., за присъединяване на недвижими имоти и потребители на вода към водопроводната и/или канализационна системи, в чл. 3 от който е заложено че със сключването на този предварителен договор, потребителят приема Общите условия за получаване на услугите В и К, публично известни предложени от оператора и приети от собственика на В и К системите или от регулаторния орган, създаден със закон. В чл. 2, ал. 1 от същия договор е записано, че договорът е сключен по писмено заявление на потребителя, съгласно чл. 13 от Наредба № 4/14.09.2004 г. При участие в публичен търг с тайно наддаване за продажба на общински недвижими имоти по реда на чл. 35, ал. 1 от ЗОС, тръжната документация се закупува (т. 2 от Заповед № 3-01-462/30.05.2009 г.), предоставя се на кандидата, последният има възможност да се запознае с условията на търга, с проекта на договора и да прецени, дали да участва в търга за закупуване на желания имот, а след като спечели търга, участникът има възможност да се откаже, съгласно чл. 63, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от Наредбата за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, приета от Общински съвет Търговище. Ищецът се е съгласил с условията на подписаните от него договори. Ответникът редовно призован, в открито заседание се представлява от пълномощника си – ст.юрк. Д. К., който моли исковите да бъдат отхвърлени като неоснователни и по подробно изложени в писмена защита съображения.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства прие за установено

следното от фактическа страна:

Със заповед № 3-01-462/30.05.2009г. на кмета на община Търговище е насрочено за 19.06.2009г. провеждане на публичен търг с тайно наддаване за продажба на общински недвижими имоти по реда на чл.35 ал.1 от ЗОС и конкретно посочени решения на ОС, в т.ч. и за ПИ с № 73626.508.263 /УПИ Х/ в кв.9, кв. „Запад“, с площ 416 кв.м., отреден за ниско жилищно застрояване до 10 м. /съгласно АОС № 1229/30.11.2000г./ при начална тръжна цена 24960 лв. без ДДС. В т.5 от заповедта е утвърдена тръжната документация и проект за договор.

Съгласно разпоредбата на чл.35 ал.1 от ЗОС, продажба на имоти и вещи - частна общинска собственост, се извършва след решение на общинския съвет от кмета на общината чрез публичен търг или публично оповестен конкурс. Въз основа на резултатите от търга или конкурса, съответно - на решението на общинския съвет, кметът на общината издава заповед и сключва договор/чл.35 ал.6 от ЗОС/.

Визираната заповед № 3-01-462/30.05.2009г. на кмета на община Търговище е съобразена с Наредба за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество /НПУРОИ/, приета с решение №1 по протокол № 16/15.02.2005г. на Общински съвет-Търговище, в сила от 21.03.2005г. , с посл. изм. и доп. с решение № 6 по протокол № 16/22.12.2016г. , Глава 7 – „Разпореждане с имоти и вещи – общинска собственост“. Така в чл.38 ал.1 т.1, съответно чл. 39 ал.1 и 2 от Наредбата е посочено, че разпореждането с недвижими имоти-частна общинска собственост, в т.ч. и тези в извънселищна регулация се осъществява чрез: продажба на имоти или ид.части от тях; продажбата се извършва след решение на ОС , от кмета на общината чрез публичен търг или публично оповестен конкурс, като въз основа на резултатите от търга или конкурса кметът издава заповед и сключва договор. В Глава 8 от Наредбата – „Провеждане на публични търгове и публично оповестени конкурси за отдаване под наем, управление и разпореждане с общинско имущество“ е детайлно разписана процедурата за провеждане на публичния търг. Съгласно чл.63 ал.1 от същата, въз основа на влязлата в сила заповед за определяне на купувача и документ за платена цена, кметът на общината сключва договор за продажба на имота в 7-дневен срок.

След като спечелил публичния търг, ищецът Ю. М. Х., като купувач, и Община Търговище, представлявана от кмета на общината д-р К.М., като продавач, сключили на дата 06.07.2009г. договор за продажба на недвижим имот, частна общинска собственост, чрез публичен търг с тайно наддаване по реда на чл.35 ал. от ЗОС, който договор е вписан в Служба по вписванията-Търговище с Вх.№ 124, том VI, Дв.вх.№ 2839 от дата 08.07.2009г. Съгласно т.1. и т.2 от договора, продавачът –Община Търговище продава и купувачът – Ю. М. Х. купува: общински недвижим имот-частна общинска собственост, представляващ УПИ Х, кв.9, с площ от 416 кв.м. по плана от 2000 г. на гр. Търговище, отреден за ниско жилищно застрояване, с идент.№ 73626.508.263, при посочените граници, като купувачът купува от

продавача имота в съответствие с тръжната документация. Договорът произвежда действие от момента на подписването му. В т.12 от същия договор за продажба е записано, че задължение на купувача е: Изгражда за своя сметка инфраструктура във и около имота, без която той не може да изпълнява предназначението си.

Видно от представеното от ищеца разрешение за строеж № РС-01-84 от 31.10.2016г., изд. от Гл.архитект на община Търговище и влязло в сила от 18.11.2016г., разрешава му се на Ю. М. Х., в качеството на възложител да извърши строително-монтажни работи за обект: Еднофамилна жилищна сграда и плътна ограда в собствения му имот УПИ Х, кв. 9, ПИ № 73626.508.263 по КК на гр. Търговище. Посочените документи, въз основа на които се издава разрешителното за строеж са: договорът за продажба на недвижим имот ЧОС, вписан на 08.07.2009г.; виза за проектиране; съгласуван и одобрен на 20.10.2016г. технически инвестиционен проект; предварителен договор за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа с „Енерго-Про Мрежи“ АД от 06.06.2016г. и предварителен договор за присъединяване към ВиК системи с „ВиК“ ООД-Търговище от 31.03.2016г. Разрешителното за строеж е издадено на осн. чл.148 ал.1 , ал.2 и ал.4 от ЗУТ.

От представените и от двете страни писмени доказателства се установи, че ищецът е подал на 17.03.2016г. до „ВиК“ ООД-Търговище заявление за предоставяне на изходни данни за проектиране на сградни отклонения за жилищна сграда в собствения му ПИ с идентификатор № 73626.508.263 в кв.“Запад-3“ в гр. Търговище. Същото е съгласно изискванията на Наредба № 4 за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи на МРРБ /обн.ДВ. бр.88/2004г./. Ищецът е получил в отговор на заявлението си от „ВиК“ООД-Търговище , с изх.№ 67/31.03.2016г. т.нар. „Изходни данни за проектиране“ на жилищната сграда, в частта на ВиК, както следва: 1.Осигуряване захранване с питейна вода: точката на водовземане се определя от уличен водопровод О 100 Е, нанесен на скицата; 2. Осигуряване заустване на отпадъчните води: в улична канализационна мрежа с диаметър О 500 СБ, нанесен на скицата, с приблизителна дълбочина 3,30 м. Новоизграденото сградно канализационно отклонение да се заусти в най-близката съществуваща ревизионна шахта, при липса на такава да се изгради нова.; Инвеститорът осигурява в УПИ водомерна шахта на разстояние до 2,0 м. от уличната регулация. Постановено е, че след изготвяне на инвестиционен проект, част ВиК, същият следва да се представи за съгласуване, съгласно чл.12 ал.2 т.4 от Наредба № 4/2004г. На приложената скица /л.11/ са показани уличният водопровод и и уличната канализационна мрежа, от които следва да се направят отклонения за проектираната жилищна сграда в ПИ , собственост на ищеца. На осн. чл.12 ал.2 т.3 от Наредба № 4/14.09.2004г., „ВиК“ ООД-Търговище, от една страна като оператор, и Ю. М. Х., ищецът, от друга страна като потребител, са сключили Предварителен договор № 24/31.03.2016г. за присъединяване на недвижими имоти и потребители на вода към водопроводната и/или канализационна системи. Инвестиционният проект в част „ВиК е съгласуван на 31.08.2016г. по искане на ищеца /л.53-54/. Последният е заявил на 22.11.2016г. да бъдат включени ВиК отклоненията на обекта-еднофамилната жилищна

сграда , към ВиК мрежата, експлоатирана от дружеството, съгласно съгласувания проект. По заявление от възложителя от 27.02.2020г., „ВиК“ ООД-Търговище е издало до Община Търговище с изх.№ 103/04.05.2020г. становище за въвеждане в експлоатация на въпросната жилищна сграда. От представените от ответника писмени доказателства е видно, че ищецът е заплатил на „ВиК“ ООД-Търговище: за Изходни данни сумата от 56.10 лв./л.52/; за съгласуване на проект – 30 лв.; за становище за въвеждане в експлоатация – 67.50 лв. и за водопроводни услуги – 751.75 лв. /л.60-61/. Ищецът претендира последната сума и за нея е представил писмени доказателства, че е извършил плащането /л.14-15/. Видно от поръчка № 230, за която е издадена фактура № 9000013713/06.04.2017г. и фискален бон за сумата от 751.75 лв., във водопроводната услуга са включени материали /тръба, водовземна скоба, шиш, гърне, редуктор, фракция и др/, както и багер, самосвал, труд, начислени са 10 % печалба и 20 % ДДС. Безспорно е, че ищецът е заплатил водопроводни услуги в смисъл за изграждане на водопроводно и канализационно отклонение от уличния водопровод и от уличната канализация към собствената му жилищна сграда, а не за изграждане на уличен водопровод и улична канализация, за което стана дума в хода на устните състезания.

Съобразявайки установената фактическа обстановка от писмените доказателства, преценени в тяхната съвкупност, съдът прави следните правни изводи: Няма спор между страните по делото, че след спечелен публичен търг с тайно наддаване и съответно сключен с продавача – Община Търговище договор за продажба на недвижим имот, частна общинска собственост, ищецът е придобил на 06.07.2009г. чрез покупка и е собственик на ПИ с идентификатор 73626.508.263 по КК на гр. Търговище , който имот към момента на покупко-продажбата е бил без ВиК отклонения към ВиК мрежата, експлоатирана от „ВиК“ ООД-Търговище. След получаване на изходни данни и сключване на предварителен договор за присъединяване към „ВиК“ системи на 31.03.2016г. ищецът е получил разрешение за строеж на еднофамилна жилищна сграда и за да бъде въведена тя в експлоатация са изградени от „ВиК“ ООД-Търговище отклонения от уличния водопровод и от уличната канализационна мрежа, които са заплатени от ищеца, собственик на ПИ и сградата в него.

Основният спорен въпрос е: Община Търговище ли е следвало да заплати изграждането на тези водопроводно и канализационно /ВиК/ отклонения, след като са нейна собственост-публична общинска собственост или ищецът, който е собственик на ПИ в урбанизирана територия.

Съгласно т. 15 от преамбюла на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите: "Водоснабдяването е услуга от общ интерес, както е посочено и в съобщението на комисията за услугите от общ интерес в Европа". Българското законодателство е предвидило различни субекти, които са собственици са съоръжения за водоснабдяване и отвеждане на отпадни води и пречистването им, респ. са задължени за

изграждане на съоръженията за водоснабдяването.

Съгласно чл.2 ал.1 т.1 от Закона за общинската собственост, общинска собственост са: имотите и вещите, определени със закон. Водите, водните обекти и водностопанските системи и съоръжения на територията на страната могат да бъдат собственост на държавата, на общините, на физически и юридически лица /чл.6 от Закона за водите/. В глава 2 „Право на собственост върху води, водни обекти и водностопански системи и съоръжения“, раздел 2, чл.19 ал.1 т.4 б. „а“ и б. „б“ от ЗВ, изрично е определено, че публична общинска собственост са: водоснабдителните системи или части от тях, включващи мрежи и съоръжения за отнемане, пречистване, обеззаразяване, съхраняване и транспортиране на водите, чрез които се доставя вода за потребителите на територията на общината, с изключение на тези по чл. 13, ал. 1, т. 5 и 6, както и уличните разпределителни водоснабдителни мрежи в урбанизираните територии и водопроводните отклонения до измервателните уреди в имотите на потребителите; съответно - уличните канализационни мрежи и дъждоприемните шахти в урбанизираните територии и отвеждащите канализационни колектори с прилежащите им съоръжения и пречиствателните станции и съоръженията за отпадъчни води, които обслужват потребителите на територията на общината, с изключение на тези по чл. 13, ал. 1, т. 7. Изброените в чл.19 ал.1 т.4 б. „а“ и б. „б“ от ЗВ, системи и съоръжения, които обслужват потребителите на територията на община Търговище са публична общинска собственост на община Търговище. Съгласно чл.24 т. 9 от ЗВ - Частна собственост са сградните водопроводни инсталации и вътрешните водопроводни мрежи, разположени в имотите на потребителите, до измервателните уреди на водопроводните отклонения. Дефиниция на по-тесните по смисъл понятия - „водопроводна мрежа“ е дадена в т.82 от §1 от ДР на ЗВ : „елемент на водоснабдителната система в урбанизираната територия, състоящ се от проводи и прилежащите им съоръжения за разпределение и транспортиране на водата до потребителите“ , а на "канализационна мрежа" – в т.83 от § 1 от ДР на ЗВ: „елемент на канализационната система в урбанизираната територия, състоящ се от проводи и прилежащите им съоръжения за отвеждане на отпадъчните води от потребителите до канализационните колектори извън урбанизираните територии“. Определение за по-широките по смисъл понятия - „водоснабдителна система“ е дадено в т.32 от §1 от ДР на ЗР: „свкупност от съоръжения за добиване на природни води, пречистването и/или обеззаразяването им до необходимото качество, съхраняването, транспортирането, разпределянето и доставянето им до имотите на потребителите“, а на „канализационна система“ е дадено в т.33 от § 1 от ДР на ЗВ: „свкупност от канализационни отклонения, улични канализационни мрежи в урбанизираните територии, отвеждащи колектори и пречиствателни станции или пречиствателни съоръжения, чрез които се извършва отвеждане на отпадъчните и/или дъждовните води от имотите на потребителите, пречистването им и при необходимост обеззаразяването им до необходимите качества и заустването им в съответния воден обект“.

В глава 4 „Мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура“, раздел 1- „Общи

изисквания към елементите на техническата инфраструктура“ от Закона за устройство на територията, са регламентирани основните изисквания към техническата инфраструктура, като съгласно чл.64 ал.1 т.3 от ЗУТ- елементи на техническата инфраструктура са : преносните (довеждащите и отвеждащите) проводни (мрежи) и съоръженията към тях в урегулирана територия; и т.4 - разпределителните проводни и разпределителните устройства и съоръженията към тях (трансформаторни постове, електрически подстанции, пречиствателни станции за питейни и отпадъчни води, понижителни и разпределителни станции и др.), включително присъединителните проводни към сградните инсталации и общите средства за измерване. Съгласно чл.64 ал.3 от ЗУТ: Проводите и съоръженията на техническата инфраструктура се изграждат, поддържат и ремонтират от и за сметка на държавата, общините или съответните експлоатационни дружества, освен ако в специален закон е предвидено друго. Критерият за определяне на задължения субект е собствеността на имота, в който следва да бъде изградено съответното съоръжение и/или вида на обектите, които те ще обслужват. Когато са разположени в държавна собственост или касаят държавни обекти, съоръженията на техническата инфраструктура трябва да бъдат изградени от държавата и са нейна собственост. Когато се намират в общинска собственост или касаят общински обекти, тези съоръжения трябва да бъдат изградени от общината и остават нейна собственост. Експлоатационните дружества имат задължението да изградят тези обекти, които са необходими за изпълнение на нормативно възложени им функции, като впоследствие, те ще останат в тяхна собственост. Допустимо е и трето лице да финансира изграждането на съоръжения на техническата инфраструктура в свой интерес, но в този случай те стават собственост на един от горепосочените субекти, който ще дължи на третото лице обезщетение за изградената инфраструктура, от която ще се ползва. (В този смисъл Решение № 356 от 07.10.2011 г. по гр. д. № 853/2010 г. на IV г. о.).

Безспорен факт е, че процесният имот се намира в урбанизирана територия, част от територията на община Търговище. Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 6 от ЗМСМА, чл. 64, ал. 3 от ЗУТ и чл. 19, ал.1, т. 4 от ЗВ, задължението за изграждане на елементи на техническата инфраструктура, включително изграждане и поддържане на водопроводни и канализационни мрежи на територията на общината е на Община Търговище, а както бе посочено и по-горе, тъй като в тези случаи тя става техен собственик. Задължение на ответната община е, чрез своите органи и служби или опосредено чрез нея, от трети лица, да изгради и поддържа водопроводна и канализационна мрежа, които да осигурят достъп и на процесния имот до водоснабдяване и отвеждане на отпадъчни води. Поради неизпълнението на това задължение е нарушено и правото на ищеца по чл. 36 от Хартата на основните права на Европейския съюз - достъп до услуги от общ икономически интерес. След като ищецът е заплатил изграждането на ВиК-мрежа до имота си, същият е спестил разходи на ответната община, която се е обогатила за негова сметка.

Вмененото на ищеца задължение, с текста по т.12 от договора за продажба на недвижим имот, частна общинска собственост чрез публичен търг с тайно наддаване по реда на чл.35 ал.1 от ЗОС от 06.07.2009г. , а именно, че купувачът изгражда за своя сметка

инфраструктура около имота, без която той не може да изпълнява предназначението си, няма опора в закона. Нито в специален закон, нито в наредба на общинския съвет /поне не се сочи от ответника такава/ е регламентирано задължение, за изграждане за своя сметка от собственик на недвижим имот на елементи от техническата инфраструктура в т.ч. и ВиК мрежи и съоръжения. С разпоредбата на чл.69 ал.2 от ЗУТ е предвидена само възможност, право, но не и задължение за собственик на имот, а именно: „Проводите и съоръженията на техническата инфраструктура могат да се изграждат за сметка на собствениците при условия и по ред, определени с наредба на общинския съвет.“. Ответникът няма твърдения за такава отделна наредба на ОС като нормативен акт /напр. „Наредба за регламентиране на реда и правилата за изграждане, учредяване право на преминаване и на включване към общинската техническа инфраструктура“ на ОС-Разлог, визирана в Решение от 30.11.2012 г. на ОС - Благоевград по гр. д. № 302/2012 г./ В представената от ответника Наредба за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество /л.36-47/ има три отделни разпоредби, които биха могли да се отнесат към глава 4 „Мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура“, раздел 1- „Общи изисквания към елементите на техническата инфраструктура“, чл.64 ал.1 от ЗУТ. Това са чл. 46 ал.8, ал.9 и ал.11 от наредбата. Текстът на чл.46 ал.8 от наредбата е свързан с чл.193 ал.4 от ЗУТ – за прокарване на отклонение от мрежи и съоръжения през чужди недвижими имоти /“Правото да се прокарат отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през държавни или общински поземлени имоти се учредява, когато друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно, със заповед на областния управител, съответно със заповед на кмета на общината“/. Разпоредбата на чл.46 ал.9 от наредбата гласи, че правото на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения за елементи на техническата инфраструктура по смисъла на чл.64 ал.1 от ЗУТ през общински поземлени имоти се учредява без публичен търг или публично оповестен конкурс въз основа на заповед на кмета на общината на основание чл.193 ал.4 от ЗУТ след одобрен инвестиционен проект и изготвена оценка от комисия, назначена от кмета на общината по чл.210 ал.1 от ЗУТ. С нормата на чл.46 ал.11 от наредбата е регламентирано безвъзмездно право на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения за елементи на техническата инфраструктура по смисъла на чл.64 ал.1 от ЗУТ през общински поземлени имоти на ЮЛ на бюджетна издръжка-без търг или конкурс въз основа на заповед на кмета на общината на осн. чл.193 ал.4 от ЗУТ след одобрен инвестиционен проект. Нито една от трите хипотези не урежда право на собственик на недвижим имот, съответно условия и ред за избор и реализиране на това право, при които за негова сметка да се изграждат проводи и съоръжения за елементи на техническата инфраструктура по смисъла на чл.69 ал.2 от ЗУТ.

Предявеният от ищеца иск е с правно основание чл.59 ал.1 от ЗЗД. Съгласно визираната разпоредба, всеки който се е обогатил без основание за сметка на другото, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, да разmera на обедняването. Основателността на този иск изисква ищецът да докаже: обогатяване на ответника; липса на основание за това обогатяване; обедняване на ищеца; причинно-следствена връзка между обогатяването на

ответника и обедняването на ищеца. Правният режим на неоснователното обогатяване е основан на принципа, че както в икономическите, така и в личните отношения, не следва да се допуска обогатяване без основание, за чужда сметка. В основата на неоснователното обогатяване стои принципът на справедливостта, който препятства разместването на имущество при липса на признато от закона основание. При определяне на понятието "неоснователно обогатяване", с оглед регламентацията в чл. 55-59 ЗЗД, трябва да се има предвид, че под "обогатяване" се разбира както получаване, така и придобиване или спестяване на имуществени ползи от един правен субект за сметка на друг правен субект, а под "неоснователно" се разбира липсата на каквото и да било основание за разместването на имуществени блага. След като общината не е поела за своя сметка изграждането на проводи и съоръжения, които са част от публичната общинска собственост, е налице обогатяване на същата по смисъла на чл. 59 ЗЗД, изразяващо се в спестяване на необходими разходи, което е довело съответно до обедняване на ищеца.

Съобразявайки всичко изложено по-горе, съдът счита, че предявеният иск за сумата в размер на 751.75 лв. с правно основание чл.59 ЗЗД е доказан по основание и размер, поради което е следва да бъде уважен, като ответникът бъде осъден да заплати посочената сума, ведно със законната лихва от предявяване на иска – 25.11.2020г. до окончателното изплащане. С оглед изхода на спора по предявения главен иск - по чл.59 от ЗЗД, съдът не разглежда предявения евентуален иск – по чл.61 ал.2 от ЗЗД. Досежно акцесорния иск за сумата в размер на 276.69 лв., представляваща законна лихва за забава от датата на обедняването-заплащането на фактурата/06.04.2017г./ до подаване на исковата молба, съдът счита, че същият следва да бъде отхвърлен като неоснователен, доколкото ищецът не представи доказателства, че е поканил ответника да изпълни паричното си задължение, от който ден считано последният би изпаднал в забава, с оглед разпоредбата на чл.84 ал.2 от ЗЗД.

По разноските: Ищецът е представил доказателства за разноски в размер на общо 500 лв., от които 50 лв.-първоначално внесена държавна такса по предявен иск; 400 лв.-заплатено в брой адвокатско възнаграждение; 50 лв.-доплатена държавна такса/по акцесорния иск. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл.78 ал.8 ГПК във вр.чл.37 ЗПП и чл.25 ал.1 от Наредба за заплащане на правната помощ. И двете страни по делото са представили списък на разноските по чл.80 от ГПК. Ответникът следва да заплати на ищеца разноски в размер на 365.48 лв. съразмерно уважената част от исковите претенции, на осн. чл.78 ал.1 от ГПК. Ищецът следва да заплати на ответника разноски в размер на 80.71 лв., съразмерно отхвърлената част от исковите претенции, на осн. чл. 78 ал.3 от ГПК. В крайна сметка ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 284.77 лв. – за разноски по делото, по компенсация.

Въз основа на изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Търговище, със седалище и адрес на управление гр. Търговище, пл. „Свобода“, представлявана от кмет на общината – Д-р Д.И.Д., ДА ЗАПЛАТИ на Ю. М. Х., ЕГН *****, с адрес гр. *****, съдебен адрес: гр. Търговище, ул. „Братя Миладинови“ № 31, ет.2, офис 8, чрез пълномощника – адв. А.С. от АК-Търговище, сумата в размер на 751.75лв., представляваща обезщетение за неоснователно обогатяване, на осн. чл.59 ЗЗД, ведно с законна лихва за забава от датата на подаване на исковата молба – 25.11.2020г. до окончателното изплащане, и сумата от 284.77 лв., представляваща направени по делото разноски, по компенсация, на осн. чл.78 ал.1 от ГПК.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ю. М. Х., ЕГН *****, с адрес гр. *****, съдебен адрес: гр. Търговище, ул. „Братя Миладинови“ № 31, ет.2, офис 8, чрез пълномощника – адв. А.С. от АК-Търговище, против Община Търговище, със седалище и адрес на управление гр. Търговище, пл. „Свобода“, представлявана от кмет на общината – Д-р Д.И.Д., иск за сумата в размер на 276.69лв., представляваща законна лихва за забава от датата на обедняването- заплащането на фактурата (06.04.2017г.) до подаване на исковата молба, на основание чл.86 от ЗЗД и във вр. чл.84 ал.2 от ЗЗД, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____